

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 13. An simonia bene dividatur in eam, quæ est Juris Divini seu naturalis, & in eam, quæ est Juris humani seu Ecclesiastici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

gratitudo non respicit pretium, sed beneficium; nec solvit debitum Justitiæ, sed antidorale; quo non excluditur, quin gratis detur. Rectè tamen monet *Suar.* hujusmodi dona, ob præsumptionem valde cavenda. Item, donare, promittere, vel legare temporale quippiam, sub conditione operis spiritualis præstandi, modò non fiat per modum retributionis, seu commutationis, ut v. g. si Parens filio promittat munus, si Sacramenta frequentet. Ratio, quia hìc non intervenit contractus onerosus, sed sinitur, vel in liberali donatione, vel donatione sub tali conditione & modo, *Suar. l. 4. c. 45. Laym. l. c. 5. 2. num. 8. & alii.*

A D D E N D A.

Q. 13. *An Simonia bene dividatur in eam, quæ est Juris Divini seu naturalis, & in eam, quæ est Juris humani sive Ecclesiastici.* R. Negat *Gonet* in *dis. de probat. n. 147.* dicens distinctionem illam esse inventam à recentibus Casuistis; rationem dat, quia nec homines, nec Ecclesia possunt mutare naturas rerum, ergo non possunt facere, ut hoc sit Simonia, quod in se non est Simonia: è contrà *Suar. de Relig. T. I. T. 3. L. 4. c. 2. 7. & 24.* fusè probat illam divisionem esse traditam à plurimis Antiquis, hinc dicendum cum *Carden. in 2. Cris. d. 27. à n. 7.* dari Simoniam Juris humani seu Ecclesiastici; neque ex eo sequitur, quòd homines aut Ecclesia mutant naturas rerum, nam prohibendo, v. g. permutationem beneficiorum propriâ autoritate faciendam, idque ex motivo Religionis, facit materiam illius Præcepti esse materiam Religionis, secundum dicta *L. I. n. 626*: quod magis explicabitur hìc n. III, consequenter dicendum, quòd

quòd Simonia, prout definitur à *Busenb.*, sit sumptu
 strictissimè; in genere autem, prout est communis
 Simoniæ Juris divini & humani, sic debeat defini
 niri: *Contractus à Lege prohibitus intuitu Religionis*
circa spiritualia aut spiritualibus annexa: hæc defini
 tio fundatur in Jure Canonico, nam c. *Quæstio*
de rerum permutat. dicitur, *Pactio circa spiritualia*
vel connexa spiritualibus labem semper continet
Simonia: Et Cap. fin. de pactis, *Pactiones factæ*
à vobis pro quibusdam spiritualibus obtinenda
cùm in hujusmodi omnis pactio omnisque conventio
debeat omnino cessare, nullius penitus sunt momenti
 idem dicitur Cap. *Tua nos*, 34. de Simonia, ubi
 expressè dicitur fieri non posse ejusmodi pactionem
 sine vitio Simoniæ: Similiter in *Trid. Sess. 24. c. 1.*
 de Reform. dicitur, quòd dans vel accipiens aliquo
 occasione concursus ad beneficium curatum, si
 faciat ante sive post eum concursum, nihilominus
 committat Simoniam, non Juris naturalis a
 divini, uti patet, ergo Ecclesiastici, nempe
 propter prohibitionem Ecclesiæ ex tali motu
 Religionis factam. Vide *Illsung. t. 5. n. 311.*

58 Q. 14. *Quid notandum sit circa Simoniam mentalem*
 R. seqq. §. 1. Difficile est eam explicare: *Steph. Tract.*
d. 11. n. 31. ait, Est intentio accipiendi vel dandi aliquo
temporale velut pretium pro spirituali: Sed *Less. L.*
c. 35. n. 35. ait, Simonia mentalis propriè hoc loco non est
tantum internum propositum, quo quis vult exterius
simoniacè contrahere (quanquam hoc etiam sic appe
lari possit, uti propositum furandi dicitur furtum
mentale) sed est propositum, quo quis conferens alteri
spirituale, intendit illum obligare ad reddendum
temporale vel contra, idque sine ullo pacto externi
Rayn. de Benef. L. 2. Sect. I. c. 2. n. 5. Simonia mentalis
(inquit) habet pro objecto externam commutationem